http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8320 (дата звернення: 10.05.2021). DOI: 10.32702/2307-2105-2020.11.58

6. Бізнес підтримує вдосконалення механізму аграрних розписок. Європейська Бізнес Асоціація: веб-сайт. URL: https://eba.com.ua/biznes-pidtrymuye-vdoskonalennya-mehanizmu-agrarnyh-rozpysok(дата звернення: 18.05.2021).

7. Проблеми обліку дебіторської заборгованості / Н. В. Соловей та ін. URL: file:///C:/Users/user/Downloads/514-1995-1-PB.pdf (дата звернення: 18.03.2021).

Барзєнкова І.Я.,
здобувач вищої освітиобліково-фінансового факультету
Науковий керівник: Дубініна М.В., д-р. екон. наук,
професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв

ВІДОБРАЖЕННЯ В ОБЛІКУ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Важливе значення відіграє науково-обґрунтований бухгалтерський облік витрат виробництва, що формує інформацію про використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів, собівартості виробництва і реалізації, виробництва і реалізації, а в кінцевому результаті показники ефективності роботи підприємства і об’єднань.

Облік виробничих витрат є лише однією з частин структури управління будь-якого підприємства, і повинен бути організований таким чином, щоб відповідати потребам ефективного прийняття управлінських рішень. Колишній підхід з акцентом на стандартизовані процедури поступився місцем більш гнучким системам обліку, які орієнтовані на використання можливостей підприємства.

У сучасній економічній літературі існують різні трактування поняття витрати. Розбіжності виникають у зв'язку з різними підходами до цієї категорії. В одних літературних джерелах «витрати» розглядаються з позицій придбання засобів виробництва, в інших - з позицій використання у процесі виробництва.

На думку даних науковців економічні витрати складаються з двох частин: явних і неявних. Явні витрати (розрахункові, зовнішні) - це платежі за ресурси, що не належать власникам фірми (паливо,

сировина, електроенергія тощо); неявні (внутрішні) - платежі за використання ресурсів, що є власністю виробника і не оплачуються (грошові платежі, які б могла отримати фірма при найвигіднішому самостійному використанні даного ресурсу). Із бухгалтерської точки зору, витрати - це тільки конкретні витрати ресурсів, тобто зовнішні або явні витрати [1, с. 13].

Бухгалтерський облік повинен забезпечити дані не лише про обсяг продукції та доходи від їх реалізації, а й про асортимент продукції, масштаби продажу, ціни, собівартість, витрати на збут, витрати на маркетингові дослідження, канали збуту та інші [2].

При побудові обліку витрат на виробництво за основу слід приймати змістовну характеристику виробництва, як суспільного явища. Процес виробництва являє собою процес поєднання живої праці з засобами виробництва. Так як цей процес відбувається безперервно, то він вимагає і безперервних затрат засобів праці і предметів праці.

Останнім часом виникає думка про те, що склад собівартості повинен вирівнюватись: чим вищий рівень виробництва і управління, тим більше затрат повинно включатись в собівартість.

Тому в собівартість, в першу чергу, слід включити затрати, які за своїм економічним змістом є витратами виробництва. Сукупність витрат суспільства на виробництво продукції визначається із своєї вартості продукції. Витрати виробництва на рівні підприємства є частиною суспільних витрат виробництва. Від суспільних витрат слід відрізняти собівартість продукту, яка у вартісному вираженні відображає лише ті витрати, які робить конкретна господарська система: підприємство, цех, бригада.

В умовах ринкових відносин витрати виробництва дорівнюють вартості виготовленого продукту. Вони є сумою вартості витрачених на виробництво продукту засобів виробництва.

Взагалі під методом обліку витрат на виробництво розуміють прийоми по збору, групуванню в обліку інформації про виробничі витрати і обчислення фактичної собівартості продукції для контролю за витратами виробництва.

Дослідивши і проаналізувавши думки різних авторів ми можемо запропонувати своє визначення терміну загальновиробничих витрат. Загальновиробничі витрати – це такі витрати, які не відносяться до категорії прямих. До цієї групи входять витрати на обслуговування сільського господарства, будівельні роботи, утримання машин і

обладнання, а також витрати пов’язані з управлінням цехами і бригадами.

Список використаних джерел

1. Губарик О.М. Оцінка ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства на підставі фінансової звітності та бухгалтерського балансу. *Інвестиції: практика та досвід*. 2010. №23. С.38-41.

2. Чацкіс Ю.Д., НаумчукО.А. Визначення методів формування системи облікового забезпечення управління суб'єктами господарювання. *Вісник Донецького національного університету економіки і торгівлі. М. Туган-Барановського. Сер. Економічні науки*. 2009. № 4. С. 227-234.

Бельдій А.М.,
аспірантка кафедри обліку та оподаткування,
Науковий керівник: Гуцаленко Л.В.,
д-р екон. наук, професор,
професор кафедри обліку та оподаткування,
Національний університет біоресурсів
і природокористування України,
м. Київ

ВПЛИВ АМОРТИЗАЦІЇ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ НА ПОДАТКОВІ РІЗНИЦІ ПРИ ВИЗНАЧЕННІ ПОДАТКУ НА ПРИБУТОК

Нематеріальні активи – це об’єкти, в яких відсутня фізична та нематеріальна форма. Як і будь-який інший об’єкт, що знаходиться у власності або розпорядженні підприємства, нематеріальний актив також має свій термін придатності, що підлягає розрахунку амортизації. Правильність та повне відображення розрахунку амортизаційних відрахувань впливає на розмір податків.

Податкову амортизацію нараховують платники податку на прибуток, які використовують різниці під час визначення бази оподаткування, а саме: підприємства, які мають бухгалтерський дохід за останній рік від усіх видів діяльності понад 20 млн грн (а за підсумками 2020 р. – 40 млн грн); підприємства, які мають бухгалтерський дохід за останній рік від усіх видів діяльності не більше 20 млн грн (для 2020 р. – не більше 40 млн грн), але не відмовилися від різниць [1].

Згідно п. 138.3.4. Податкового кодексу України встановлено строки нарахування амортизації нематеріальних активів (табл. 1).